

นักสืบเทพนิยาย

1

ใบคดี แฉก ผู้ไล่ล่ามายักษ์

THE SISTERS GRIMM
The Fairy-tale
Detectives

Michael Buckley เขียน
Peter Ferguson ภาพประกอบ อธิติมา สัมปชชิลิต แปล

ใบคดี
เรื่อง
ผู้ล่าหมาเฝ้าบ้าน
THE SISTERS GRIMM
The Fairy-tale
Detectives

Michael Buckley เขียน
Peter Ferguson ภาพประกอบ ชิตติมา สัมปราชญ์ศิลป์ แปล

น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

The Sisters Grimm 1: The Fairytale Detectives

นักสืบเทพนิยาย เล่ม 1 ไชคดีแจ็กผู้ (ไม่) ฝ้ายักษ์

Michael Buckley เขียน

Peter Ferguson ภาพประกอบ

อิตีมา สัมปชชิต แปล

รุ่งอรุณ สัมปชชิต บรรณาธิการต้นฉบับ

พิมพ์ครั้งที่ 1 มีนาคม 2554

ราคา 165 บาท

ฉบับ e-book ราคา 124 บาท

Original Title: The Sisters Grimm: The Fairytale Detectives by Michael Buckley

Copyright © 2005 Michael Buckley

First published in the English language in 2005

By Harry N. Abrams, Incorporated, New York

This book is published through an arrangement with Bridge Communications Co., Ltd.

Tel. 0-2645-4424 to 26, e-mail: rights@brigdecomm.org

© ลิขสิทธิ์ภาษาไทย 2554: สำนักพิมพ์น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

บัคเคิลี่, ไมเคิล.

ไชคดีแจ็ก (ผู้) ไม่ฝ้ายักษ์. -- กรุงเทพฯ: น่านมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์, 2554.
216 หน้า.

1. นวนิยายอเมริกัน. I. อิตีมา สัมปชชิต, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

813.54

ISBN 978-616-04-0501-5

ISBN 978-616-04-1091-0 (ฉบับ e-book)

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตย์วัฒนา **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการสายผลิตภัณฑ์** ราตรี สังสฤณ
ผู้จัดการสำนักพิมพ์ สุชาดา งามวัฒนจินดา **บรรณาธิการบริหาร** พรกวิรินทร์ แสงสินชัย **หัวหน้ากอง**
บรรณาธิการ ศันสนีย์ ตูลยธนบดี **บรรณาธิการเล่ม** อิตีมา สัมปชชิต **หัวหน้ากองประสานงาน**
การผลิต จรัสศรี พรหมเทพ **ประสานงานการผลิต** ฉัตรทิพย์ กิลิทธิ์ อนุสรดา เนศ **หัวหน้ากอง**
พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ อำพันธ์ คงมัน **พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** พรรณราย สุดวัฒนคุณ จิราพร
เฮงเจริญ **ผู้จัดการกองศิลปกรรม** กฤษดา เสงส์งค์ **ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม** สุนันท์ เพชรวาว
ศิลปกรรม อีรวรรณ เอี่ยมพิทักษ์พร **คอมพิวเตอร์กราฟิก** ภรมมาศ ต้นทุลทุกล บัทมา แดงวิจิตร
สำนักงาน บริษัท นานมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวง
คลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000

โทรสาร 0-2662-0919 e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลทที่ พี.พี. เพลท แอนด์ ฟิล์ม โทร. 0-2274-7988 **พิมพ์ที่** ยูแพด อินเตอร์ โทร. 0-2424-8382

จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท นานมีบุ๊กส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท

แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้มีผลิตมาจากไม้ในป่าปลูก โดยไม่ทำลายป่าไม้ธรรมชาติ
และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย

สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน

หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนำสำนักพิมพ์

เทพนิยายกริมม์อันโด่งดังและตัวละครที่โดดเด่นประทับอยู่ในความทรงจำของนักอ่านทั้งหลายมาเนิ่นนาน แต่ใครจะรู้ว่าเทพนิยายกริมม์อาจไม่ใช่แค่เทพนิยายธรรมดา หากแต่เป็นประวัติศาสตร์ที่บันทึกเรื่องราวของเหล่าตัวละครที่มีชีวิตอยู่จริง

ซาปรีนาและดาฟเน กริมม์ สองพี่น้องตระกูลกริมม์ กลายเป็นเด็กกำพร้าเมื่อพ่อแม่หายตัวไปอย่างลึกลับ และพวกเธอถูกส่งไปอยู่กับย่าในเมืองที่ทำให้ชีวิตของพวกเธอเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง เมื่อพบว่าพี่น้องตระกูลกริมม์ที่โด่งดังคือบรรพบุรุษของพวกเธอ และเทพนิยายของพวกเขาก็ได้เป็นแค่เรื่องที่แต่งขึ้น แต่ตัวละครทุกตัวล้วนมีชีวิตอยู่จริงและอาศัยอยู่ในเมืองนี้

สองสาวน้อยต้องช่วยย่าไซคิซึ่งเป็นหน้าที่ของตระกูลกริมม์ เมื่อยักษ์ออกอาละวาดจนชาวบ้านและตัวละครในเทพนิยายต่างเดือดร้อน ใครกันที่อยู่เบื้องหลังแผนการชั่วร้ายครั้งนี้

นี่คืออีกด้านหนึ่งของตัวละครในเทพนิยายที่เรารู้จักกันดี ชีวิตจริงต่อจากตอนจบอันแสนสุขช่วงวันตรุษในเทพนิยาย ซึ่งตัวละครที่เราคุ้นเคยอาจไม่ได้เป็นอย่างที่เราเคยอ่านกันมาก็เป็นได้

ติดตามความสนุกสุดหรรษาและการไขคดีปริศนาสุดคาดเดาของเหล่าตัวละครที่เผยโฉมชีวิตจริงหลังเทพนิยายจบลงได้ใน **นักสืบเทพนิยาย ตอน ไซคิแจ็กผู้ (ไม่) ม่ายักษ์**

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์

กึ่งก้านของต้นไม้ในป่าที่บิซิดชวนตามใบหน้าและแขนของพวกเธอ แต่ซาบรีนา และดาฟเนก็หยุดวิ่งไม่ได้ถึงแม้พวกเธอจะเหนื่อยสายตัวแทบขาด ตอนนี้ความกลัวกระตุ้นแต่ละฝีก้าว

เสียงแผดก้องอีกครั้งดังกังวานอยู่ไกลๆ ตามมาด้วยเสียงต้นไม้ล้มดัง นึกกลัวและเสียงสัตว์กรีดร้อง

"เราต้องหาทางหยุดมัน" ดาฟเนร้องบอกไปหอบไป

ซาบรีนาารู้ดีว่าน้องสาวของเธอพูดถูก แต่ยังไม่ละ พวกเธอเป็นแค่เด็ก สองคนที่ต้องต่อกรกับสัตว์ประหลาดดุร้าย

"ขอพี่คิดดูก่อน" ซาบรีนาบอก ลากน้องสาวไปหลังต้นไม้ยักษ์ด้วยความอยากพักเหนื่อยเต็มที่ ซาบรีนาบีบมือน้องสาวเพื่อให้กำลังใจ ขณะที่เธอสูดเอาออกซิเจนเข้าปอดที่ขาดอากาศ ไม่มีคำพูดใดเอ่ยออกมา เธอไม่มีแผนสิ่งเดียวที่อยู่ในหัวคือเสียงเส้นเลือดเต้นตุบๆ ดังก้องในหู แต่ก็ไม่มีประโยชน์ มันเจอตัวพวกเธอแล้ว เศษไม้และดินแฉะๆ ไปรยปรายลงมาจากท้องฟ้าขณะที่ต้นไม้ทั้งสองยืนอยู่ถูกถอนรากถอนโคนขึ้นมา

เด็กหญิงทั้งสองเงยหน้ามองใบหน้าที่น่ากลัวเหนือตัวพวกเธอและรู้สึกถึงลมหายใจร้อนผ่าวเป่าใส่ผม

เกิดอะไรขึ้นกับชีวิตของพวกเรา ซาบรีนาคิด โลกของเราเปลี่ยนไปจนจำไม่ได้ตั้งแต่เมื่อไหร่กัน และเกิดอะไรขึ้นกับเธอ เด็กผู้หญิงอายุสิบเอ็ดขวบ ที่เมื่อสองวันก่อนยังเป็นแค่เด็กกำพร้าบนรถไฟ

1

สองวันก่อน

จะต้องเปื่อยตายอยู่ที่นี้แน่ ซาบรีนา กริมม์คิด ขณะที่เธอมองออกไปนอกหน้าต่างรถไฟที่เฟอร์รีพอร์ตแลนด์ นิวออร์ก เมืองเล็กๆ ที่เห็นแต่ไกลนั้นดูเหมือนจะมีแต่เนินเขาและต้นไม้ติดกับแม่น้ำฮัดสันที่มึนๆ ที่เยือกเย็น อาคารฉาบหินทรายสูงสองถึงสามชั้นไม่กี่หลัง เกาะกลุ่มกันอยู่รอบถนนที่ดูเหมือนจะเป็นถนนเพียงสายเดียวของเมืองนี้ เลยออกไปเป็นป่าเขียวขจีสุดลูกหูลูกตา ซาบรีนาไม่เห็นโรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้า หรือพิพิธภัณฑ์ และรู้สึว่าการใช้คำว่าเมืองอธิบายเฟอร์รีพอร์ตแลนด์ออกจะเกินจริงไปสักหน่อย

ที่แย่ยิ่งกว่าตัวเมืองคืออากาศ ฝนกำลังตก และฝนทำให้ซาบรีนารู้สึกหดหู่เสมอ เธอตัดผมยาวสีทองไว้หลังหูแล้วเบือนหน้าจากหน้าต่าง สัญญากับตัวเองว่าจะต้องเข้มแข็งและต้องไม่ให้น้องสาวเห็นเธอร้องไห้ เธอต้องเป็นพี่สาวที่เข้มแข็ง ถึงยังงี้เธอก็อายุเกือบจะสิบสองแล้ว

ดาฟเนคงไม่สังเกตเห็นน้ำตาของเธอหรอก น้องสาววัยเจ็ดขวบของซาบรีนา

แนบหน้ากับหน้าต่างตลอดการเดินทางสองชั่วโมง ดาฟเนตื่นตากับสถานที่เล็กๆ ไม่น่าสนใจตามรายการที่รถไฟวิ่งผ่าน และพักสายตาจากทิวทัศน์เพื่อถามคำถามเกี่ยวกับจุดหมายปลายทางเป็นพักๆ เท่านั้น

"ที่เพอร์รีพอร์ตแลนด์มีเบเกิลไหมคะ คุณสเมอร์ต" ดาฟเนถามผู้หญิงที่นั่งอยู่ตรงข้ามพวกเธอ คุณมิเนอร์วา สเมอร์ตเป็นนักสังคมสงเคราะห์ของเด็กหญิงทั้งสอง เธอเป็นผู้หญิงอายุห้าสิบปลายๆ จอมเหี้ยบ ไร้อารมณ์ขัน จมูกงุ้มของเธอจมอยู่กับหนังสือตลอดการเดินทางโดยรถไฟ ซาบรีนารู้ว่าเธออ่านเพื่อจะได้ไม่ต้องพูดกับพวกเธอ คุณสเมอร์ตทำหน้านิ่งด้วยความรำคาญ เหยยหน้ามองดาฟเนแล้วถอนหายใจราวกับสุดทนกับคำถามนั้น

"ก็ต้องมีเบเกิลนะสิ เบเกิลก็มีทุกที่นั่นแหละ" คุณสเมอร์ตवाद

"บนดวงจันทร์ไม่มีสักหน่อย" ดาฟเนตอบตามความจริงขณะที่เธอหันกลับไปจ้องหน้าต่าง

คุณสเมอร์ตขบเคี้ยวเคียวฟันซึ่งทำให้ซาบรีนาหัวเราะในใจ การดูดาฟเนทำให้คุณสเมอร์ตเป็นบ้าคือการฆ่าเวลาอย่างหนึ่งที่ซาบรีนาชื่นชอบ สเมอร์ตทำพลาดไปแล้วละตอนที่เธอเลือกอาชีพดูแลเด็กๆ ซาบรีนาคิด โดยเฉพาะในเมื่อดูเหมือนเธอจะไม่ค่อยชอบเด็กๆ สักเท่าไร คุณสเมอร์ตชอบบ่นเวลาที่เธอต้องแตะต้องมือเหี้ยๆ หรือเช็ดน้ำมูกไหลย้อยของพวกเด็กๆ เรื่องอ่านนิทานก่อนนอนให้ฟังยังไม่ต้องพูดถึง ดูเหมือนเธอจะจงเกลียดจงชังสองสาวพี่น้องตระกูลกริम्मและตราหน้าพวกเธอว่าหยาบคาย ไม่ให้ความร่วมมือ และเป็นพวกอวดรู้ทั้งคู่ ซาบรีนาเลยแน่ใจว่านี่ต้องเป็นภารกิจส่วนตัวของคุณสเมอร์ตในการส่งเด็กหญิงทั้งสองออกจากสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าไปอยู่ที่บ้านอุปถัมภ์แน่ เท่าที่ผ่านมาเธอคว้าน้ำเหลว เธอส่งทั้งสองไปอยู่กับคนที่มักจะใจร้ายและบ้าเป็นพักๆ และใช้งานพวกเธอยังกับคนใช้ คนดูแลบ้าน หรือไม่ก็เลิกสนใจพวกเธอไปซะเฉยๆ แต่ครั้งนี้เธอทำเกินไป คราวนี้คุณสเมอร์ตกำลังจะส่งพวกเธอไปอยู่กับผู้หญิงที่ตายแล้ว

"ฉันหวังว่าเธอคงไม่กวนคุณย่าของเธอด้วยคำถามไร้สาระพวกนี้นะ!" คุณสเมิร์ตพูดหัวน้ ๆ ซึ่งเป็นวิธีที่เธอพูดเรื่องส่วนใหญ่กับซาบรีนาและดาฟเน "ท่านนะแก่แล้ว และรับมือกับปัญหามากมายไม่ไหวหรอก"

"คุณย่าเสียไปแล้ว! หนูบอกคุณเป็นล้านๆ ครั้งแล้ว คุณย่าของเราเสียไปแล้ว!" ซาบรีนาบอก

"เราสอบประวัติมาแล้ว แซลลี" คุณสเมิร์ตตอบ "ท่านเป็นย่าของเธอจริงๆ"

"หนูชื่อซาบรีนาต่างหาก" ซาบรีนาถอนหายใจ

"ชื่ออะไรก็ช่าง สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าไม่ปล่อยให้เธอไปอยู่ในความดูแลของใครก็ได้หรอกนะ" คุณสเมิร์ตว่า

"งั้นหรือคะ แล้วคุณลองตอนที่สาบานว่าห้องน้ำของเรามีฝี่ลิ่งล่ะคะ" ซาบรีนาว่า

"ใครๆ ก็มีพฤติกรรมประหลาดๆ กันทั้งนั้นแหละ"

"หรือคุณเดินนินัสที่ให้เรานอนในรถบรรทุกของเขาล่ะ" ดาฟเนเอบบ้าง

"บางคนก็ชอบนอนกลางแจ้งกว้างๆ"

"คุณจ้อหันสนกับคุณนายใส่กุญแจมือพวกเราไว้กับเครื่องทำความร้อน!" ซาบรีนาร้อง

"อยากจะจมอยู่กับเรื่องร้ายๆ ก็เชิญ" คุณสเมิร์ตว่า "แต่เธอน่าจะดีใจนะ ไม่ค่อยมีใครอยากได้เด็กผู้หญิงนิสัยหยาบคายนักหรอก ลองคิดดูสิว่าฉันอับอายแค่ไหนตอนที่ได้ยินสิ่งที่เธอพูดกับครอบครัวคิตันนะ!"

"พวกเขาขังพวกเราไว้ในบ้านสองอาทิตย์เพื่อที่พวกเขาจะได้ลองเรือไปโบรา-โบราได้" ซาบรีนาพูด

"หนูว่าเป็นที่ป่าฮามาสนะ" ดาฟเนว่า

"เบอร์มิวดาต่างหากล่ะยะ อย่างน้อยพวกเขาก็เอาเสื้อยืดสวยๆ กลับมาฝากพวกเธอจากไปเที่ยว" คุณสเมิร์ตบอก "ยังงี้ก็แล้วแต่ เรื่องพวกนั้นมันเป็น